

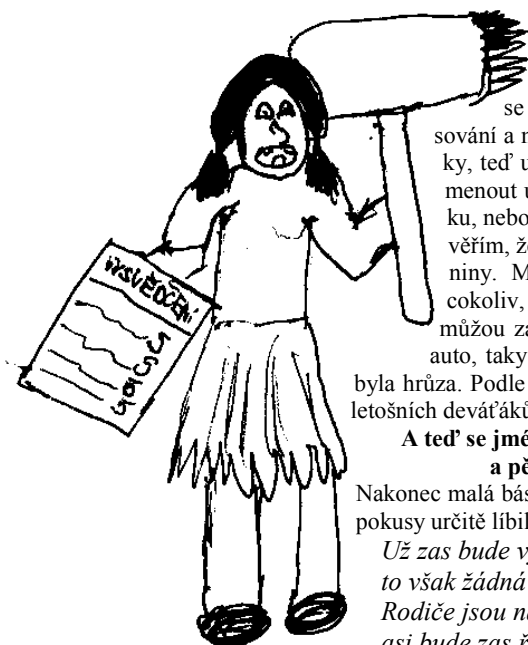
DUŠANOVY ZÁPISKY

ČERVEN 2006

VIII. ročník

číslo 8

Zase se spolu loučíme...

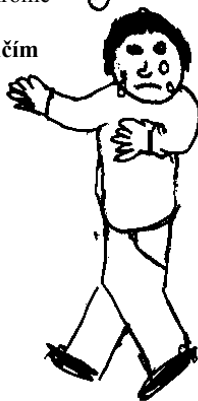
Ano, je to zase tady, poslední číslo Dušanových zápisů je tady a zase je výherní. To znamená, že můžete taky něco vyhrát. Stačí jen (to se už asi stalo) si koupit toto číslo, pak přijít na losování a možná jste právě vyhráli. Jsou už uzavřené známky, teď už se čeká jen na vysvědčení. Zase nesmíte zapomenout učitelům vzít kytičku, nebo tak něco. Já pevně věřím, že přežijete prázdniny. Může se vám stát cokoliv, za vysvědčení vás můžou zabít rodičové, nebo vás přejede auto, taky vás může štípnout komár. To by byla hrůza. Podle mě se všichni, samozřejmě kromě letošních deváťáků, do školy vrátíme.

DO HLAVY
NEĚ

A teď se jménem celé redakce s vámi loučím a pěkné prázdniny.

Nakonec malá básnička: (minule se vám moje pokusy určitě líbily, tak vás potěším znovu):

*Už zas bude vysvědčení,
to však žádná sranda není.
Rodiče jsou naštvaní,
asi bude zas řvaní.
Dovolená v nedohlednu,
všechno půjde ihned ke dnu.
Zákaz vstupu na venek,
také na náš pozemek.
Nepomůže nic,
příště si dáš říct.*

**Nekonečné učení – nejstrašnější mučení
(samozřejmě jen o prázdninách).**

Tak ahoj!

Tuleň

Rozhovor s...

Možná, že jste zaregistrovali, že v příštím školním roce budou ve škole chybět dvě známé učitelky. A jistě víte, že to jsou paní učitelka Závíďčáková a paní učitelka Hrabovská. A proto abychom se dověděli, jak se paní učitelky měly, tak jsme si s nimi připravili rozhovor na rozloučenu.

Jste ráda, že musíte odejít z naší školy, proč?

Z: Té otázce dost dobře nerozumím. Nemusím odejít – mám ale věk, kdy mám nárok na důchod a rozhodla jsem se jej uplatnit. Těším se, že si odpočinu a dám do pořádku věci, které už delší dobu odkládám.

H: Jednou odejít z jakéhokoli zaměstnání a více odpočívat než pracovat, to chce každý.

Uvažovala už jste, co budete dělat ve vašem budoucím volném čase?

Z: Důchodci nemají nikdy čas - to je všeobecně známo. Mám práce na 20 let dopředu. A mám malou vnučku, kterou bych si teď chtěla užít.

H: Mám doma malého vnučka, velkou zahradu a mnoho nepřečtených knih. Chci také cestovat. Na to všechno se už těším.

Budete myslet na naše žáky?

Z: Na naše žáky? Snad na svoje žáky! Bydlím blízko školy, určitě vás budu potkávat a hodně mě bude zajímat, jak pokračujete dál a jak se uplatníte v životě.

H: Určitě. 36 let strávených mezi nimi se nedá jen tak hodit za hlavu.

V kolika letech jste začala vykonávat svou praxi?

Z: Po ukončení vysoké školy ve 22 letech.

H: Ve 23 letech.

Když jste se šla zeptat na své první místo, byla jste nervózní?

Z: Moje první místo jsem dostala na umístěnku - 7 let jsem jezdila učit do Vratimova.

Učila jsem také ve Staré Bělé, ve Staré Vsi jsem učila 30 let.

H: To už si nevzpomínám, ale asi ano.

Doporučila byste někomu, aby se stal učitelem jako Vy?

Z: Každý by si měl vybrat povolání, které je mu nejbližší. Určitě i mnozí z vás si vyberete to učitelské.

H: Pokud má rád děti a nedává na prvé místo peníze, tak ano.

Co všechno jste učila?

Z: Kromě předmětů, které jsem vystudovala - matematika a výtvarná výchova - také zeměpis, dějepis a hudební výchovu.

H: Přírodopis, zeměpis, fyziku, hudební výchovu, tělocvik, rodinnou výchovu, pracovní činnosti - různé.

Budete vzpomínat na nějaké žáky, se kterými máte zvláštní zážitky?

Z: Samozřejmě, že mezi mými žáky jsou někteří nezapomenutelní. I zážitků za těch 37 let učení mám více než dost. Dala by se z toho napsat kniha.

H: To víte, že ano. Na většinu ráda, na něko ho méně, na některé brzy zapomenu.

Jaký předmět, který jste učila, Vás nejvíce bavil?

Z: Kromě předmětů, které jsem vystudovala, to byl asi zeměpis. Ráda cestuju, po cizině i po naší republice.

H: Přírodopis a hudební výchovu.

Kam se nejraději chodíte odregovat od svých problémů?

Z: Do divadla, na koncert, na výstavu.

H: Do přírody.

Se kterými kolegy jste si asi nejvíce rozuměla?

Z: Nejlepší to bylo asi na staré škole, kde jsme seděli v jedné sborovně a o přestávkách jsme si všechny věci vyřešili a všechno jsme si vyříkali.

H: Vycházela jsem vždy se všemi. Nejbližší mi pochopitelně byli kolegové přírodovědných předmětů nebo stejných zájmů.

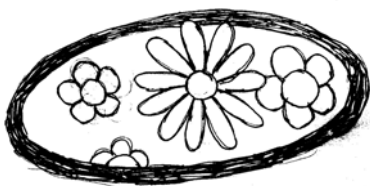
Chtěla byste svým kolegům nebo i žákům na závěr něco vzkázat?

Z: Svým kolegům bych popřála dobré nervy. A svým žákům? Aby byli celý život zvidaví. Mrzí mne, že někteří jsou spokojeni s tím, že umí číst a psát, a myslí si, že nic jiného do života nepotřebují.

H: Chci popřát všem hodně zdraví, pohodu a splnění všech tajných (i nejtajnějších) přání.

Děkujeme za rozhovor.

Paní učitelce Hrabovské i Závíčákové přeje celá redakční rada, aby se jim dařilo i v dalších letech podle jejich představ.

Všeználek

Můj plyšový mazlíček

Čauki lidičky, mám pro vás slohové práce 3. třídy, kde 3. třída toto nazvala Můj plyšový mazlíček. Já jsem vybrala 6 prací a tady jsou:

Můj plyšový mazlíček je malý králíček, jmenuje se Rendy. Má velké uši, zelené oči, červený jazyk, dlouhé fousky. Má modrou košili a tričko s červenými knoflíky. Má dlouhé ruce, krátké nožky, krátký ocas. Má bílou srst. Je můj oblíbenec, protože se mi líbí a je ze všech nejhezčí. Dělá mi radost, když se na něho podívám.

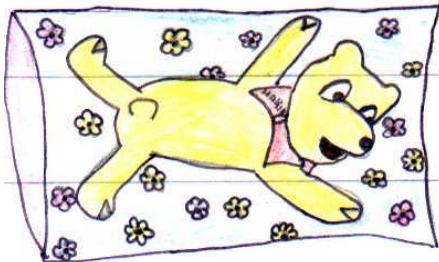
Tomáš

Můj plyšový mazlíček je medvěd a jmenuje se Haribo. Hlavu má kulatou, tělo má oválné, končetiny středně dlouhé a ocas má krátký. Srst je žlutá a chlupy rovné a

krátké, oči má černé jako všichni jeho kamarádi. Mám ho nejraději, protože je nejměkčí ze všech mých plyšáků. Na krku má červenou mašličku a na jedné pálce mašle má napsané své jméno Haribo.

Denisa

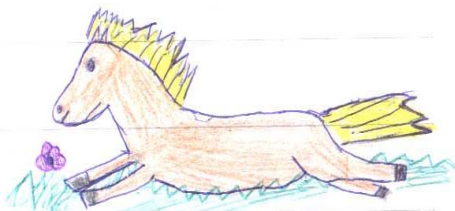

Můj plyšák se jmenuje Borek. Dostala jsem ho od babičky. Je to pták, papoušek. Tělo má pokryté plyšovou látkou. Má žlutý zahnutý zobák, na hlavě má modrou chlupatou chocholku, od hlavy až k ohonu má červenou barvu. Břicho je žluté, okolo očí jsou bílé kruhy, křídla a ocas má chlupaté červené, modré a zelené. Žluté nohy září barvou žlutou jako zobák. Můj mazlíček umí i mluvit, sedí na umělém bidýlku. V pokoji ho mám pověšeného na okně. Často si s ním povídám, když se učím logopedii. Velice mi tím pomáhá, proto ho mám nejraději.

Markéta

Můj plyšový mazlíček se jmenuje Willy. Je to koník, má šišatou hlavu, tělo má kulaté, končetiny krátké, ocas má naježený a hřívu také. Je celý hnědý, hřívu a ocas má žlutý. Willyho mám nejraději, protože je hezký a roztomilý. Dobře se mi s ním usíná.

Alena

jako voda a já se pomalu loučím.

Do školy jsem každopádně nucena brzkým vstáváním. V podstatě se i teď po devíti letech do školy těším. Ale už ne na nové a nepoznané, ale na získané přátele a zážitky sdílené s nimi.

Jaká jsem byla a jak jsem se během školní docházky změnila? První stupeň vnímám z jakési mlhy. Byla jsem malé dítě s mnoha ideály a sny. Jak jsem vyrůstala, tak mi škola brala další a další sny. Zpočátku jsem chtěla být vším, ale nyní si uvědomuji, že to nelze. Po nějakých letech přišly nové informace, ale také nová inspirace. Mým životem prošlo, prochází a nadále procházet bude mnoho dobrých, ale i špatných učitelů. U učitelů soudím jejich kvalitu podle toho, co mi dali a jak se ke mně chovali. Dokázali mě něco naučit a vyjít s mnou, a také mě dokázali částečně pochopit a za to si jich vážím.

Ve třídě jsme takoví věční rivalové, ale přitom někteří přátelé, a to je docela fajn. Jen mi vadí, že se každý nebaví s každým a nejsme jednotný tým, ale to už se bohužel za tak krátkou dobu nedá napravit. Na druhou stranu jsme moc ráda, že jsem v této třídě mohla být, a až odejdu na střední školu, budu na ni určitě ráda vzpomínat.

Škola nikdy nikoho nedokáže naučit lidskosti a citu. Těmto a dalším lidským vlastnostem se učíme po celý život a ovlivňuje nás mnoho věcí a lidí kolem nás, ale především je to rodina. Škola je hlavně o stresu a rychlém životním stylu. Občas se učíme, co v běžném životě nikdy nepoužijeme. Podle mě škola pomáhá vytvořit určitý základ pro život, ale záleží také na člověku a jeho plí.

Takže základní škola je pro každého člověka samostatná devítiletá kapitola, která přitom vplývá do dalších a dalších kapitol.

Horklová Aneta, 9. A

Kolektiv třídy

Když se mám zamyslet nad tématem náš kolektiv třídy, okamžitě mě napadnou dvě slova, zábava a nesoudržnost. Zábava je snad každou hodinu i přestávku. Nesoudržnost – ta

se projeví při organizaci nějakého společného cíle. Například aktuální třídní téma – Praha. To byl důkaz, který přesně poukázal na odlišnost kolektivu. Někdo je kulturní člověk, někdo méně a někdo vůbec. Navíc v počtu 27 lidí se zdá takřka nemožné, aby byli všichni spokojeni. Proto se logicky menšina musí podřídit. I přes tyto problémy doufám, že náš výlet bude skvělou třídní akcí, která optimisticky uzavře naši devítiletou éru na základní škole. Vrátime-li se k té pozitivní straně a negativní hodíme za hlavu, tak si všichni s klidným srdcem můžeme říct – byla to sranda. Ty neskutečné zážitky, jak už z výletů tak i z hodin jsou opravdu ojedinělé. Za všechny uvedu jeden. Školní výlet ze 6. třídy. Nudistická pláž pro nás tehdy určitě nebyl pohled denně vidaný. Objevili jsme tak lépe lidské tělo a v dalších letech jsme to zúročili v hodinách přírodopisu. Nakonec si myslím, že se hodí jedna fráze: „Jeden za všechny, všichni za jednoho“.

Radek Sýkora, 9.A

Jak nás škola připravila na studium na SŠ

Do školy neradi chodíme, ale když se každý zamyslíme, jsme o něco chytřejší a samostatnější. Škola nám dala možnost dozvědět se hodně nových informací a pomohla nám se osamostatnit. Myslím, že nás škola připravila na studium na střední škole velice dobře.

Máme totiž vynikající učitele, kteří se nám hodně věnovali a měli s námi ohromnou trpělivost. Vždy vše vysvětlili, když jsme si s něčím nevěděli rady. Někdy dokonce hodiny zpestřovali soutěžemi, pracemi ve skupinkách a naučnými dokumenty a referáty. Kdykoli jsme mohli za nimi s čímkoli zajít. Učitelé nám rádi pomohli. Měli bychom jim být opravdu vděční. Jen díky nim jsme se na nějakou školu dostali.

Také nám škola umožnila vyzkoušet si na nečisto Scio testy, abychom byli lépe připraveni.

Výsledky nám umožnily zjistit, jak na tom jsme s našimi vědomostmi, co nám nedělá

problémy a v čem se máme naopak zlepšit. Například jsem zjistila, že jsem pohořela v matematice. Vůbec jsem se nedivila. Matematika je spolu s angličtinou moje nejslabší stránka.

Nesmíme také zapomenout na možnost doučování. Sice jsme si je museli zaplatit, ale podle mě byly tyto hodiny k nezaplacení. V těchto hodinách jsme řešili zapeklité úlohy, se kterými jsme si doma nevěděli rady, a také úlohy, které se nejvíce objevují na přijímacích zkouškách.

Díky tomu všemu jsem se na svou vybranou školu dostala.

Moje přijímačky však neprobíhaly nejlépe. Sice jsem byla dobře připravena, ale nervozita byla silnější. Hrozně jsem zmatkovala a špatně četla zadání k úloze. Podle mě bychom se měli ještě ve škole učit, jak zvládat nervozitu. Naštěstí to mám v kapse. Na studium na mé nové škole jsem připravena. Vděčím za to základní škole a jsem jí vděčná, že mě připravila na mou další cestu životem.

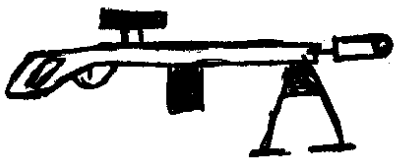
Katka Justová, 9. A

Víte že...

Airsoft zbraně

Co je to Airsoft?

Snad každý kluk (a někdy i holka) běhal jako malý s ostatními spolubojovníky po sídlišti a s klackem v ruce mohutně ječel: „Pahahahaha! Seš mrtvej!“ Jak šla léta dál, klacky se měnily za stříkací pistole a později za kuličkovky od Vietnamců nebo z hračkárna a potom přišel airsoft.

Airsoft vznikl v Japonsku, jako odpověď na americký Paintball. Zbraně se akorát zdokona-

lily a „naučily“ střílet kuličky. Nejprve po jedné a později i dávkou. Kvůli zvýšení do-
střelu byl vynalezen systém hop-up, bez kterého si již dnes nikdo zbraň nedokáže představit. Jak již bylo naznačeno, v Airsoftu jde o zbraně a o boj. Vězte nebo ne, Airsoft je HRA jako každá jiná. Má pravidla a přesný průběh. Ačkoliv po sobě hráči střílí plastické projektily o průměru 6 nebo 8 mm, jejichž rychlost se pohybuje minimálně okolo 100 m/s, nedochází tu prakticky k žádným zraněním.

Jak taková airsoftová bitva probíhá? Nejdřív je třeba najít vhodnou lokalitu. Odlehlý kus lesa, rozvaliny domu, opuštěné JZD nebo bývalý vojenský prostor. To vše, po domluvě s příslušnými úřady, dokonale poslouží jako perfektní bojiště pro různé styly boje. V Airsoftu nevyhrává hrubá síla, ale chytrost a lest. Schopnost přelstít protivníka a napadnout ho ze zálohy se cení nejvíce. Není výjimkou, že tým 10 zkušenějších hráčů je schopen se ubránit dvojnásobně přesile, a to bez jediné ztráty ve vlastních řadách.

Airsoft se tedy dosti blíží průběhu reálné bitvy, až na to, že „umírání“ je jen jako. A jak se umírá? Zasažený obvykle cítí nebo slyší zásah kuličky do svého těla. V rámci fair-play zvedne ruce a odchází z bojiště. Pokud zasažený nic necítí a neslyší, je na střelci, aby uvážil, zda opravdu trefil a svůj zásah oznámil. Zasažený opět v rámci fair-play odchází. Jak vidíte, Airsoft je hodně o „férovosti“ hráčů. Je to velmi dobré „sít“, které určuje, že Airsoft hrají většinou rozumní a příjemní lidé, s nimiž zažijete spoustu skvělých okamžiků a zábavy. Airsoftové zbraně jsou podle zákonů České republiky „plynové zbraně kategorie D“, jejichž vlastnictví může nabývat fyzická osoba starší 18 let. Zbraní je na výběr velké množství od spousty nejrůznějších výrobců. Ceny se pohybují od 800 Kč až po velmi vy-

soké částky za sběratelské kousky a limitované, ručně vyráběné edice zbraní. Zbraně jsou povětšinou vyrobeny z velice pevného ABS plastu (Tokio Marui a další), který zaručuje i velice věrnou podobu s reálnou předlohou. V současné době se na trhu začínají prosazovat i celokovové modely (Classic Army, G&P a další), které nabízejí nejen reálný rozměr, ale i odpovídající hmotnost.

Zbraně můžeme podle funkce rozdělit na tři základní typy – manuální, plynové a elektrické a v dnešní době už i jejich kombinace. Ve všech těchto zbraních se využívá tlaku plynů k „vyfouknutí“ kuličky z hlavně. V plynových zbraních je hnací silou speciální plyn. U manuálních a elektrických zbraní se využívá vzduch stlačený pístem, který je hnaný pružinou. Manuální zbraně je třeba před každým výstřelem natáhnout. V elektrických toto přes převody obstarává elektromotor napájený akumulátorem. Elektrické zbraně, zvané též AEG a AEP, jsou nejspičkovějším, ale také nejdražším typem. Jejich výhoda spočívá v automatické střelbě, která je nejběžnější napodobeninou střelby ze skutečných zbraní. Elektrické zbraně, se jako jediné, dají dobře upravovat a tím získají podstatně lepší přesnost a dostřel.

Hans a Piškot

Události a komentáře

Přednáška pro ty starší

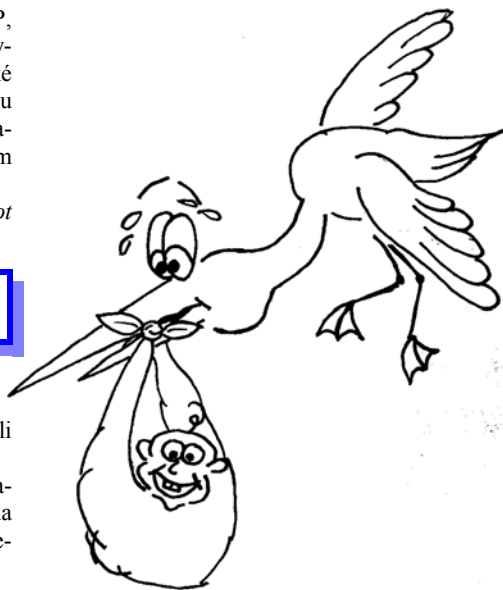
Ve čtvrtek 20. 4. se osmáci a devátáci vydali do Ostravy na přednášku o sexuálním životě.

V 10 hodin jsme vyjžděli od školy objednaným autobusem a upalovali jsme do kina Luna v Zábřehu. Tam nás čekal pan sexuolog, vedoucí dětské kliniky, pan Y.

Usadili jsme se do křesel a jelikož tam nebyla jen naše škola, tak tam bylo velmi rušno. Pan Y se nám představil a mohlo to začít. Povídal o všem možném a k tomu měl připravenou zajímavou prezentaci, s výstižnými obrázky a grafy. Toto povídání bylo hlavně poučné pro děvčata v našem věku, ale i pro kluky, kteří se dozvěděli něco více o užití antikoncepce, jak žen-

ské tak mužské. Riziko nálezů různými chorobami je sice vysoké, ale vždy se tomu dá částečně nějak zabránit. Například prezervativy kombinované s hormonální antikoncepcí pro ženy. Ale dozvěděli jsme se i úplně novinky, třeba já osobně jsem ještě nikdy neslyšela o nitroděložním tělísku, které se vkládá do žen, pak například o injekci a tyčince, která se vkládá do podpaží ženy. Nastala přestávka a pan Y dal možnost napsat dotazy, co nás zajímá, na připravené papírky vedle sálu. Tam nás čekaly i letáčky a papírky se stručným poučením o sexuálním životě a antikoncepci. Na papírkách byly dotazy typu: „Můžu mít pohlavní styk s velbloudem?“ „Můžu mít místo kondomu obal od Snickers?“ Atd... Ale pan Y už na to byl zvyklý, tak inteligentně odpověděl na každý dotaz. A blížil se závěr.

A na konec nám ten pán slíbil něco opravdu

„hustého a drsného, že se z toho po...“ a pustil video, jak čáp nese malé dítě do domu. A to bylo tak asi vše, hodně zajímavého jsme se dozvěděli a taky se poučili. Jedinou výtku jsme ale určitě měli - ostatní školy, co tam byly s námi, byly strašně...

Lasice

Školní výlet 7. tříd

Určitě víte, že 7. třída byla v pondělí 16. 5. na školním výletě. Autobusek měl dojet až do westernového městečka a pak do Macochy, ale všechno pěkně popořádku. Cesta autobusem trvala asi 2 a půl hodinky. Mezi tím byla 15minutová zastávka na čůrání...Zajeli jsme na benzinku, a tam bylo plno věcíček, např.: diddl výrobky, me to you a pro hošany autíčka!

Dojeli jsme na místo a asi 3 minutky jsme šli do westernového městečka. Prošli jsme velkou bránou a uviděli plno domů (takových těch z westernu), ☺ Někjaký chlap nás zavedl do velké tribuny. Než si všichni sedli, tak jsem měli čas se trochu občerstvit, ale pak už představení začalo. Pan uvaděč nám řekl, ať se jdem postavit do kruhu, že všichni společně zapálíme posvátný oheň. Pak tam jezdili indiáni na koni a zaháněli telata z jedné ohrady do druhé, potom nám říkali, jak to bylo v minulosti s indiány, ukazovali, co všechno jejich koně umí...Po představení nám daly paní včelky rozchod na půl hodiny. Skoro všichni zamířili k obchůdku se suvenýry, kde jsme mohli najít různé přívěsky, náramky, opasky na pistole... Kluci si měřili sílu na siloměru. Potom paní včelky zavelely a my jsme se vraceli zpátky k autobusu. Odjeli jsme na Macochu. Tam jsme chvíli čekali na paní učitelku, která šla pro jízděnky. Pak jsme scházeli odporňý, hnusný, strmý kopec a ocitli jsme se před Macochou. Zase jsme čekali, ale tentokrát ne na paní učitelku, ale na paní průvodkyni. Nakonec přišla a my se za ní vydali do jeskyní. A stálo to za to! Opravdu, tedy kromě té velké zimy, která byla BRRRRR!! Zhlédli jsme super krápníky, některé dokonce vypadaly jako zajíc či zasněžený strom. Paní průvodkyně nám o všem důkladně povykládala a najednou jsme se ocitli na schodech. A později jsme zjistili, že jich je 104 nebo tak nějak. Prostě makačččkkkááá! Po prohlídce jeskyně jsme se dostali k ponorné řece Punkvě. Nasedli jsme do lodiček a jeli. Bylo to žúžo☺, ale málem to některým useklo hlavu.☺ Protože málem narazili do skály! Po lodičkách jsme si dali párky v rohlíku a vypravili jsme se na la-

novku. Počkali jsme a zanedlouho už jsme jeli. Vyjeli jsme nahoru a počkali na ostatní. Poté paňčelky opět zavelely odchod k autobusu. Ještě jsme měli jet na Helfštýn, ale kvůli bouře jsme nejeli (juchú)! Domů jsme dojeli zhruba v sedm hodin. Všichni zůstali živí a zdraví!

Konec zvonec!

Pápá IVIK A MAKI

Výlet 8. tříd

Psal se den 25. 5. 2006 a 8. třídy musely vstávat už skoro v 5:30, aby všichni stihli sraz u školy v 6:20 a všichni se naskládali do autobusu. Jako první místo, které jsme navštívili, bylo město Brno a v něm tzv. Kapucínský klášter, v kterém byly uloženy takové polomumie, které na nás házely strašidelné pohledy z jejich poloodkrytých rakví. Na konci téhle děsivé prohlídky byla ještě hromádka kostiček (lidských pochopitelně), a tak se asi nemůžete divit, že jsme si na čerstvém vzduchu konečně vydechli.

Jako druhý bod naší prohlídky byl hrad Špilberk, v kterém byly tzv. kasematy (pro ty, co nejsou dějepisci, tak kasematy byly v minulosti využívány jako vězení pro vězně kteří spáchali ty nejhorší přestupky, jako je např. mnohonásobná vražda, krádeže atd.). Bylo tam strašidelné prostředí skoro jako v Brně, protože tam byla zima, tma a sem tam i nějaká ta mučírna, kde byli natáhli na skřipci dědulové staří skoro jako praotec Čech, akorát z vosku.

Průvodkyně nám řekla pro některé šokující pravdu o tom, jak vznikly první trenky, a koho by to snad zajímalo, tak se tam klidně může zajet s rodiči podívat. Na závěr nám průvodkyně ukázala exponát z druhé světové války, kdy kasematy sloužily ještě jako bunkr. Byl to první telefon od známé firmy SIEMENS, z kterého byla většina mužské populace velmi nadšená.

Tento strašidelný den zakončila klidná projížďka po Brněnské přehradě na takovém miniparníčku. Tam už se nic strašidelného nestalo, a tak si většina oddychla, že na ně

v noci nepřijde mumie a nebude po nich chtít dvojnásobné vstupné a nebo vězeň, který by jim chtěl oplatit všechno mučení, co kdy zažil. Takže jsme si v relativním klidu užili zbytek dne na kolotočích, jiní hráli fotbal, další zase stáli u stánků a diskutovali o tom, co by se ještě dalo domů pro děti, manžela, babičku, dědečka, maminku, tatínka a všechny ostatní koupit. Na výletě nám skvěle vyšlo počasí a všichni, co to teď čtete, nám můžete závidět tento krásný výlet a všechno kolem něho.

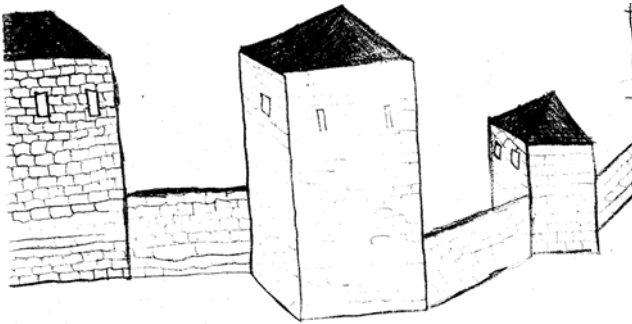
MARFuška

A zase výlet...

I žáci 3. a 1. třídy již mají výlet za sebou. Bezprostřední ohlasy účastníka uvádíme bez úprav.

Hrad helvštýn

Jeli jsme na hrad helvštýn. Jsou tam různé kovářské výtvořky a je tam plno věží, jak vidíte na obrázku. A ta největší v prostředku na tu si můžete vyjít na horu. Na posledním nádvoří prohlídky vás zavedou na výstavu kovářských umění do malého sálu.

Teplické jeskyně

V jeskyních jsem se dozvěděl moc zajímavých věcí. „ALE POZOR“!!! Musíte se držet průvodce protože by ste mohli straitit cestu protože na zakázaných místech jsou velmi hodně oxid uhličitý, „mohli by ste se udusit“

Petr, 3. A

Něco málo o našich vyučujících na 2. stupni...

Ahojky všichni, co milujete i nesnášíte naši milou školičku a s ní i naše paní učitelky a pana učitele! Určitě je máte stejně rádi jako já, a proto jsem se rozhodla napsat vám něco o nich. Z veřejného mínění našich žáků a jejich rozhovorů jsem usoudila, že nejraději máme paní učitelku Mlčochovou. Myslím si, že je fakt super, protože je pro každou srandu a taky má dobré metody při vyučování. Dále máte hodně rádi paní učitelku Kunzovou, která je taky fakt supr. Já osobně si myslím, že dokáže vysvětlit matiku i fyziku na 1 s dvaceti osmi hvězdičkami, a to je co říct, protože já jsem na oba dva tyto předměty veliký tupec, ale když mi to vysvětlí p. uč., tak to pochopím hned! Další je tady paní učitelka Paličková. Ta výýýborně učí přírodopis a matematiku a možná dobře, možná špatně chemii (nemůžu to vědět, protože chemii ještě nemám). Dále na naší škole vyučuje paní učitelka Hrabovská, se kterou je mimochodem i rozhovor, protože příští rok odchází pryč ze školy. Paní učitelku máte někteří rádi a někteří moc ne. Já osobně mám na ni smíšený názor, jelikož nesnáším pracovky!

A hlavně plení a zalévání květin! To opravdu nemusím. Pak ještě učí hudebku, přírodopis a zeměpis, ale na tyto předměty ji nemáme. Další v řadě je paní uč. Závídčáková, která taky příští rok odchází. Tu zas tak v oblibě nemáte, i když někteří ji celkem berete. Moje hodnocení pro ni je 3 - protože i když

učí matematiku, zeměpis i další předměty svým osobitým způsobem, chybí tomu takzvaný „faktor X“. Faktor X je takový, že prostě vyučování s tím, kdo faktor X má, je zábavné a zároveň se něco naučíme, i když někdy si napíšeme nějakou tu prověrku. Dále tady na škole máme jednoho pana učitele, který se (jak všichni víte) jmenuje Chvostek.

Ten učí dějepis a český jazyk. Sice nevíme, jestli ho to baví nebo ne, ale z veřejného mínění našich žáčků jsem zjistila, že zřejmě ano, jelikož ho moc hodně baví protahovat hodiny, psát prověrky, zkoušet a taky dlouuuuuze všechno vysvětlovat. Pak tady je paní učitelka Dlouhá. Tu máte mooc rádi a někteří ji mají rádi méně. Tato p. uč. učí český jazyk a dějepis. Podle mě na 1, i když mě někdy trochu štve, že známkuje aktivitu a často se u ní píší prověrky, desetiminutovky a tak dále. Jako poslední vyučující je p. uč. Janečková. Ta učí angličtinu a občanku. Myslím, že učí dobře všechno, co učí. Mimochodem je to třídní učitelka 7.A, tedy i moje. No a to bude asi vše. Na další paní učitelku nebo dalšího učitele si nevzpomínám, takže pá! pá! A mějte se!

Deli

Úřad práce

Na úřad práce každoročně vyrazí žáci 8. tříd a tento rok to vyšlo na den 24. 5. Cesta tam i zpět byla autobusem, který byl předem zajištěný. Spolu s žáky vyrazily paní učitelky Dlouhá, Kunzová a naše výchovná poradkyně paní Plečková. Přivítal nás pán, který se bohužel nepředstavil. Jako první jsme společně navštívili tzv. vrchní místnost, kde nám pán Nepředstavený řekl, ať si odložíme věci a pohodlně se usadíme do nádherných červených židliček. Osobně za sebe musím říct, že židličky byly pohodlné a taky vymakané! ☺ Dále nám pán ukázal, jak to chodí na úřadu práce a jaká je v našem státě nezaměstnanost, která část republiky je nejvíce nezaměstnaná a která naopak má s tímto našim nejčastějším problémem problém nejmenší. Schválně si zkuste tipnout, která část naší republiky je **nejvíce** nezaměstnaná?! Poté jsme si dali malou pauzu na svačinku atd. a po malé pauzičce jsme se rozdělili na dvě skupiny. Bylo to velmi jednoduché, rozdělili jsme se na skupinku A a B tak, jak to máme v naší nádherné škole! Třída s označením B šla do spodní části budovy, kde na ně čekala pro změnu paní a dva počítače, na kterých byly testy osobnosti, velká kartotéka s přehledem povolání

a také videoukázky. Ovšem videoukázky byly pouze, pokud jsme je chtěli a pokud jsme si některou vybrali. A třída s označením A zůstala nahoře a vyplňovala dotazníky, které jsme si přivezli z naší daleké vsi. Když jsme si všechno zjistili, vyměnili jsme se a skupinka B vyplňovala dotazníky a skupinka A šla do spodní části budovy, kde dělala to co skupinka B!!! Doufám, že chápete! ☺ Dotazníky se týkaly volby povolání, co bychom chtěli dělat. Když jsme si je vyplnili, svěřili jsme se pánovi, co bychom chtěli dělat, jaký jsme měli průměr známek. a jak se uvedená škola jmenuje. Název školy a její číslo jsme si vyhledali v knížkách, jež nám pán rozdal. Potom nám každému řekl jeho vlastní názor a jakou máme šanci se s průměrem na školu dostat. Samozřejmě, že jsme nic neměli brát vážně, protože i pán nemusí mít pravdu a nicméně to záleží hlavně na nás, jak uděláme přijímačky. To, co nám pán říkal, bylo jenom orientační.

Mi osobně se tato exkurze velmi líbila. Rozšířil jsem si výhled o školách, podíval jsem se, jak to chodí na úřadu práce. Prohlídka se nelíbila pouze mně, ale i mým spolužákům. Nicméně vás to taky čeká v 8. třídě, tak se těšte.

A ČUS Duha

Trénink jinak než jsme zvyklé

Tak, jistě víte, že nedávno byly Obecní slavnosti. Vystupovali, jak jistě víte i žáci naší školy, tedy přesněji žačky. Abych byla přesnější, tak to byly z 6. třídy Barča Vaňková, ze 7. třídy Klárka Matějíčková, Lucka Sedláčková, Věrka Balcarová a Danča Hamalová, z 8. pak Katka Korpasová, Anežka Foltová a z 9. Radka Haasová, Janča Sniehotová a Denisa Materová.

Ale o tom jsem vůbec nechtěla psát, to co jste (možná) viděli je jen výsledek, ale já vám popovídám, jak to vypadalo, když jsme trénovali, cvičili nebo jak to nazvat.

Den 1. - Zmatek! Vůbec jsem nevěděla, co mám dělat, no hrůza. Fakt! Jakžtakž jsme po těch dvou hodinách pochopily, jak to má vypadat. No, radši popojedem...

Další dny - už to jakžtakž víme, snažíme se, ale pořad to není ono, co s tím???

Tak to bylo menší shrnutí. Ale teď trochu povyprávím o těch dnech, kdy jsme fakt makaly!!! Ono to totiž není taková sranda. Na to jsme ale přišly po pár dnech, ale to už bylo pozdě na to, abychom se toho třeba i dobrovolně vzdaly. Někdy mě i popadla vlna zoufalství, jak to bude vypadat, ale já jsem citlivka a tohle je můj názor. A teď? Žeby konec? Ne! Teď jsem se teprve rozepsala. Teď si trochu počtete o tom, jak vypadal jeden z těch delších tréninků, tedy když jsme se sešly na zámku. Jak jistě víte, naší „trenérkou a choreografkou“ byla Klára Hranická. A ta nám vždycky řekla zahrát, rozcvičit a jedem. To není jak v tělocviku, že si děláte rozcvičku všichni a občas jen naoko. Sami si třeba zaběhat a protáhnout všechny svaly. Občas to i bolelo, to je fakt. A teď si určitě ti, co cvičí nebo tančí, říkají, pohodička. Ale já? Takové dřevo, které je rádo, že se naučilo chodit. Dobrý ne? Když jsem vlastně dřevo. Já vím nejsem vtipná, ale mi to nevadí! Che! A pak... postavit se do základních tvarů a jedem a jedem a jedem a... no za tři minuty už fakt nemůžu a nejradši bych s tím sekla. A ještě k tomu ten Klárčin nicneříkající pohled, no nic moc. Docela jsem se za to styděla a pak to přišlo! Postav se sem, ty sem a stůj! Panebože, to není možné, jedte to už konečně naplno! A to je jen pár vět, někdy to vystihlo i pouhé slovo: Ruce! Stůj! Tvary! Určitě si říkáte, co na tom je, jen takové poskakování a tak. Ale kdo to nezkusil, nepochopí. Musím se přiznat, že mi nejde popsat, jak to PŘESNĚ vypadalo, my jsme totiž „makaly“ a ne koukaly. A pak se mi pocit, že to nezvládám, ještě víc prohloubil. A to tehdy, když jsem jela s naší „trenérkou“ na JEJÍ trénink, tam jsem NAŠTĚSTÍ jen koukala, protože z toho trapasu, jaký bych si tam udělala, bych už se do konce života nevyhrabala. Fakt! Oni to mají ještě větší „záhul“! Já z toho měla trau-

ma! No ale vrátím se k nám... už nevím, jak bych popsala blíž zkoušku na zámku. Ale pódium, to by šlo. Tak tedy... to bylo, vím to přesně... 1.6., tam jsme měly tzv. prostorovou. To je, že se postavíte do těch tvarů a zjišťujete, kde budete stát. A pak naplno. No, nic moc. Zmatek, obrovský zmatek. A pak už musela Klárka domů, tak jsme se dohodly, že si uděláme nějakou motivaci. A aby byla sranda, tak jsme si vymyslely, že budeme mít mistrovství regionu a kdo bude dobře tančit, pojede na ČR atd. atd. No to teda byla motivace! Přece jenom každý člověk podle mě má v sobě alespoň trošilinku soutěživosti. A tak jsem makala, co mi síly stačily. A víte, kdo to hodnotil? Kača Korpasová, protože ta to uměla už tehdy perfektně a chodí do Akcentu, tak ví, jak ty cviky mají vypadat. A mě to tak bavilo! A nakonec jsme si to tančily všechny, ale to už jsme byly tak (nebo alespoň já) unavené, že jsme nezvládaly...

A pak, sobota, chystání, česání a tak... no a jak to dopadlo? Tak myslím, že někteří z vás to viděli, takže úsudek, jak to vypadalo? To je na vás!

Denouš

PC hry

(Knight's and merchant's)

A jsem tu zase, ale tentokrát u hry Knight's and merchant's (český překlad – Rytíři a kupci). Tato hra patří (jako ta minulá) rovněž ke strategiím. Hra má svůj příběh – princ napadl zemi svého otce, otec se našval a poslední záchranu svěřil do vašich rukou. Takže si musíte v několika misích budovat město a když budete bohatí na jídlo a na rekruty (z nich můžete vycvičit vojsko), tak by vám nemělo nic bránit napadnout nepřitele. Knights and merchants je skutečně výborná hra, má jistě mnoho chyb, ale ty budeme rozebírat někde jinde. V této hře se nebere takový důraz na houfy vojáků a jejich sílu, nýbrž na jejich dovednosti a správně naplánovanou

taktiku vzhledem k jednotkám a samozřejmě k terénu. Než ale začnete válčit, musíte nejprve vybudovat město s plně funkčním hospodářstvím, což je úplně fantastický nápad, který známe už třeba ze hry Settlers. K této hře se velmi často KaM přisuzuje jako její nepovedený klon, což podle mého názoru rozhodně není pravda. Měl jsem možnost hrát i tuto hru a musím říct, že je skutečně velmi dobrá a dokonce i velmi podobná KaM. Ale pořad mi na té hře něco chybí a to, co mi na Settlers chybí, to na KaM je. Ale abychom neuhýbali od tématu, zpátky ke KaM. Je docela smutné, že jsem se setkal na tuto hru pouze s dvěma druhy ohlasů. Ten první, ke kterému se řadím i já, je, že tuto hru zbožňujete každým koutkem. Skvěle propletený systém budování, hratelnost, opravdová strategie a mnoho dalších věcí vás upoutají k monitorům na mnoho hodin. Prostě se vám hra zalíbí a budete ji zbožňovat. Ten druhý, už méně veselý ohlas na tuto hru, je, že ji doslova nenávidíte. Blbě ovládání vojáků v bitvách, nemožné budování města, nutnost je kmit - než to všechno pochopím, tak snad už ani nebudu v období, kdy budu hrát počítačové hry. Když tyto ohlasy sečteme a podtrháme, Knights and Merchants budete buď milovat, nebo nenávidět. Tak nějak takto lidé hodnotí tuto hru. Problém možná často je v tom, že lidé se do této hry vůbec nedostanou. Nepochopí styl hry, systém budování a strategie jim přijde složitá. Proto na hru často zanevrou a kritizují ji jak to jen jde. Pravda je, že kritizovat tuto hru by měl skutečný příznivce hry, který řekne, co se mu na hře nejvíc líbí a kde trochu pokulhává. Mno, pokud tedy překousnete

možná pro někoho obtížný začátek, můžete si užívat radost ze skvělé hry. Vzhledem ke stáří této hry musím říct, že grafika je nádherná. Je až neuvěřitelné, že v dnešní době moderních technologií a 3D strategií člověk hraje tyto hry. Možná to bude tím, že dříve nebyl tak velký prostor ve tvorbě grafiky jako dnes, a proto si tehdy programátoři více vyhráli s hrou, jejími postavkami, hlavními hrdiny, příběhem atd. Herní svět by neměl zapomínat na takové skvosty jako je Knights and Merchants. Škoda, že spousta lidí ji neprávem opomíná. No, aspoň že jsou tu pořád její příznivci, kteří si této hry cení a budou ji pořád hrát. Tuto hru vám můžu doporučit.

Tuleň

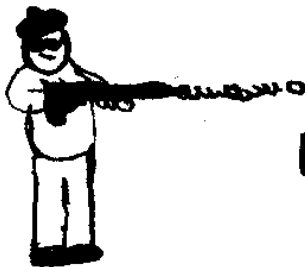
Sport

Národní házená

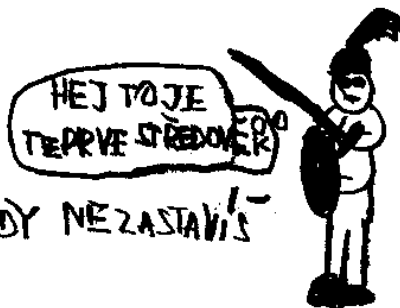
Tak a jsem tady znovu. S čerstvými zprávami z družstva dorostenek. Mám tady výsledky zápasů. V pátek 12. 5. jsme odehrály s vítkovickými ženami velmi vyčerpávající zápas. Bylo strašně vedro a nedařilo se, a tak jsme prohrály 7:14.

Další zápas následoval ve středu v Pustějově se zdejšími dorostenkami. No tak, očekávaly jsme výhru, což se i podařilo. Vyhrály jsme 11:15. Jsme blízko postupu na Pohár, tak držte palečky!

Lasice

POKROK NIKDY NEZASTAVÍŠ

Trapasy

Ahoj, ahoj, ahoj! Tento školní rok vás zdravím naposledy, ale příští rok se zase setkáme. No a teď vlastně k těm trapasům. Na začátku roku jsme vám slíbily, že za ten „nej“ trapas dostane autor odměnu. No a teď, chvíle napětí... vyhrává **trapas s paní učitelkou**. Najdete ho v 3. čísle. Autor výherního trapasu se jmenuje **Tereza Záhorcová a je z 6.A**. Cenu si vyzvedne při vyhlašování výherního čísla časopisu. A teď k dnešnímu trapasu. Dozvíte se recept, jak si nejlépe opéct „špekáčky“.

Deli a Lionka

Gril párty

No takže našemu redaktorovi se stala taková malá zajímavost. Ale svědčí to o jeho vynalézavosti. Je to nejmenovaný Duha, jak se nazývá v Dušanových zápiskách. Jestli chcete zjistit, kdo to je, tak se zajděte podívat na druhé patro nové budovy. Tam máte naše redaktory všechny vypsané. Ale zpět k našemu příběhu. Byl krásný slunný den, akorát na grilování. No on za to nejmenovaný klučina vlastně nemůže, přivedl ho na tuto myšlenku soused, který mu oznámil, že budou grilovat. A našemu panu X se začaly sbíhat sliny v ústech. A tak si řekl, že bude grilovat taky. Protože tento pan X je velmi cílevědomý, nic ho v tomhle nemohlo zastavit. Hned první překážkou bylo, co se vlastně bude grilovat?! No to není problém, řekl si, a vyrazil do nedalekého obchodu. Když ovšem přišel blíž, celý natěšený, zjistil, že obchod není otevřený! Podíval se tedy do mrazáku a co se nestalo, byly tam tzv. špekáčky! Sice zmrzlé, ale byly! Ještě že je ta moderní doba a hlavně mikrovlnky, ve kterých se dá za pár minut tuhle katastrofu ihned napravit. Teďkom už stačilo nachystat si přílohu, nějaký ten chlebiček a **HLAVNĚ** gril spolu s uhlím! Když už bylo všechno nachystané, tak se objevil ještě jeden háček - nějaký ten oheň! Naštěstí jsou sousedé hodní, a tak se pan X ze-

ptal, jestli nemají třeba zapalovač. Zapalovač naštěstí měli a už jen ten oheň. Oheň nám vzplanul a párky se můžou dát grilovat. Ale to pan X ještě netušil, že mu zanedlouho dojde uhlí a bude po ohni! Párky skončily pěkně na ohni a vůně se rozrůstala po celém balkónku. Co víc si ještě mohl pan X přát?! Ale nyní se začalo uhlí nějak rychle ztrácet a panu X nezbývalo nic jiného, než rychle něco vymyslet! Uhlí už nebylo, a tak musel přejít na nějaký nouzový plán a tím bylo - aspoň dřevo!!! Kde ho vzít v bytě?! No, jediná možnost byla vařečka, a tak náš vynalézavý pan X zlomil vařečku přes koleno a přitopil vařečkou s dojmem, že není nalakovaná. Což si pan X uvědomil až potom, kdy vařečka začala různě bublat a už jí nebylo pomoci! Takže se párky dodělaly na vařeče a špekáčky byly hotové. Nikdo na to nepřišel kromě souseda, kterému to bylo sděleno panem X. A odneslo to bolavé břicho. No to by bylo asi vše o amatérském grilování! A ještě jedna dobrá věc z toho vyplynula pro příště. Radši chutě překonat!!! A to platí taky pro vás! Hlavně to nezkoušejte, pokud nemáte železný žaludek!

☺ Mějte se krásně, loučí se s vámi

pan X!!! DUHA! Na přečtenou!

Ahoj! Máme pro vás již poslední Kdo to ví, odpoví v tomto školním roce. Je to fakt „hukot“, ale je to tak. Snad se vám naše otázky budou zdát dost nebo alespoň trochu zásludné. Určitě také chcete vědět, jaký byl výherce minulého čísla. Byl to z 1. stupně: *Katka Tomečková* z 5. třídy a z 2. stupně *neodpověděl správně nikdo*.

Nic víc už vám asi neřeknu, takže papa a užijte si prázdniny.

1. stupeň

1. Netopýr je:

- a) pták b) savec
c) ryba d) plaz

2. Ten, kdo se bojí, nesmí do...

- a) lesa b) domu
c) království d) školy

3. Jaké zvíře je největší na světě?

- a) mravenec b) krtek
c) plejtvák obrovský d) nosorožec

2. stupeň

1. Nejdelší řekou na Zemi je:

- a) Nil b) Morava
c) Amazonka d) Ondřejnice

2. Jaký průplav odděluje Severní Ameriku od Jižní?

- a) Gibraltarský b) Beringův
c) Panamský d) Suezský

3. Kdo byl 1. člověkem na Měsíci?

- a) Neil Armstrong b) Tom Hanks
c) Roald Amundsen d) James Watt

Týpkův, Plecháčův a Georgův BALÍČEK WWW STRÁNEK

Ahojky všichni čtenáři!

Chtěli bychom vám představit naši novou rubriku Balíček www stránek, ve které vás seznámíme s www stránkami, vyhledávači, ... Doufáme, že se vám tato nová rubrika bude líbit a určité se vám budou tyto informace hodit. Tak se do toho pustíme, co říkáte?

VYHLEDÁVAČE

Seznam – je velmi používaný vyhledávač. Vyhledat na tomto vyhledávači si můžete např.: firmy, zprávy, seznámit se s někým, mapy, práci atd.

Další vyhledávače:

Centrum – www.centrum.cz

Atlas – www.atlas.cz

Quick – www.quick.cz

Zdroj – www.zdroj.cz

OpenDir – www.opendir.cz

Katedrála – www.katedrala.cz

Najdi to – www.najdito.cz

TopList – www.toplist.cz

Na Vrcholu – www.navrcholu.cz

CZ Prima – www.czprima.cz,

Vokno – www.vokno.cz,

Kudy – www.kudy.cz

Začátek – www.zacatek.cz

Tady máte pár vyhledávačů, které vám pomohou v práci na PC. Tohle je jenom začátek naší nové rubriky, ale příští rok se budeme snažit pokračovat.

Týpek, Plecháč a George

Georg na cestách

ČÍNSKÁ LIDOVÁ REPUBLIKA

Prezident: Chu Ťin-tchao

Počet obyvatel: 1 195 000 000

(neustále se rychle zvyšuje).

Premiér: Wen ťia-pao

Odedávna se sám stát označoval jako Čung-kuo. Na území Číny taky nalezneme jedny z největších měst, např.: Macao a Hongkong.

Po rozpadu centrálního státu v 7. stol. př. n. l. byla Čína znovu sjednocena roku 221 př. n. l. dynastií Chin. Zemi oslabil a čínsko - japonská válka (1894-1895), která připravila Čínu o Taiwan (do 1945), a neúspěšné tzv. Boxerské povstání. Od roku 1950 na základně mírové smlouvy Čína připojila a okupuje Tibet. Politika uvedla zemi do chaosu a bídy (velký skok 1958-1960, velká proletářská kulturní revoluce 1966-1976). Pro turisty to je přímo ráj. Např: Čínská zeď. V 3. století ji vystavěl čínský císař, aby císař uchránila před kočovnými kmeny. Zájezdy jsou super, ale musíte si dát pozor na náboženství a nezapomínejte, že v této době ve státě vládou komunisté.

George

Skupiny

Ahojky lidičky!

A jsem tady zase a přináším vám zase pár hudebních tipů nejen na prázdniny. Tentokrát jsem vybrala zpěvačku Anastaciu a drsňačku Pink. Tak se do toho pustíme, co říkáte? Já jsem pro.

Anastacia

Anastacia Newkirk se narodila broadwayské herečce a zpěvákovi, který zpíval na východním pobřeží USA. Své nadání a touhu být umělkyní má přímo v krvi. Anastacia tvrdí, že jako dítě nechtěla být zpěvačkou, ale

jinak to snad ani dopadnout nemohlo, už od malička s mámou zpívala písničky Barbry Streisand a Eltona Johna. Ve čtrnácti letech, poté co se její rodiče rozvedli, se přestěhovala zpět do Manhattanu, kde navštěvovala odbornou dětskou školu. Ve stejnou dobu ji doktoři zjistili Crohnovu nemoc (zánětlivé onemocnění imunitního původu v oblasti tenkého střeva). První náznaky umělecké kariéry nastaly, když spolu se svou sestrou začala tančovat v několika místních klubech. Toto tančování ve „freestyle“ ovlivnilo její budoucí hudební styl. Její láska k „house“ a podobným rytmickým stylům ji přivedla jako tanečnici do „Clubu MTV“. Ve stejné roli se objevila ve dvou videoklipech Salt-N-Pepa „Everybody Get Up“, „Twist and Shout“ a řadě dalších. Také pracovala jako recepční v jednom losangeleském hair studiu a krátce byla nezaměstnaná. Přesto se snažila všechnu svou energii směřovat k hudbě. Její časté tančování v klubech zaujalo jednoho producenta, který se jí zeptal, jestli také umí zpívat. To se událo v roce 1998, když jí manažer pomohl vystoupit v pořadu The Cut.

Pink

Poprocková zpěvačka, která to umí pořádně roztočit. Pink vytvořila mix z popových umírněně rockových a R'nB' prvků a dodala k tomu i zajímavé textíky. Překvapivě dobrá je i v těch nejtíšších kouscích, kde se doprovází na obyčejnou akustickou kytaru. Desku otvírá song Stupid Girls, což je jednoznačně hitovka – dobrý zpěv, jednoduchý, ale chytlavý melodický motiv. U první písně navíc pobaví ironie, se kterou se pustila do dívenek, které jsou tzv. „in“. Pink má evidentně pocit, že kolem ní jsou samé hloupé blondýnky (není divu, když se pohybuje jen v showbusinessu). I v dalších skladbách je Pink trochu společensko-kritická. Např. v akustické Dear Mr. President se připomíná jako špatné svědomí panu Bushovi i Dicku Chenedymu. Nevím, jak to dělá.

Tak to je asi všechno, co bych vám na ně nabonzovala. Tak pápá.

Paty

Čauky lidi!

Jestlipak se trefím, že vaše nej nej rubrička v našem časopisku jsou velice pikantní a vypečené drbiky. Jo a kdybychom se vás náhodou někoho dotkli, tak se předem velice omlouváme.

No nic, ale pro ty vytrvalé „drbaře a drbníky“ tady zas pár drbiků přece jenom máme. A co byste řekli tomu, kdybychom na ně mrkli? No já jsem pro, tak vám teda nějaké ty vypečené drby napíšu...

◆ Víte o tom, že jistá Jana si dala do čumáčku s jistou Evou? A víte proč? Protože se přely o Jiřika ze 7. B. Velice by nás zajímalo, která z vás zvitězila, děvčata?

◆ No máme tady parádní drb. Víte, proč se Elišce z 6.A říká Krakonoš? No ne že by byla paní hor, ale jednou se s Robinem přela o nějakou tu blbůstku a vtom Robin vypustil „Elis, ty jsi ale Krááá...“, „no, Krakonoše asi určitě nemyslel (myslel totiž jedno rohaté zvířátko), ale jako na potvoru vešla do dveří paní učitelka Paličková, a tak Robin nakonec řek „Elis, ty jsi ale Krááá...konoš.“ No a od té doby je z Elis pán hor Krakonoš.

◆ Krista Tomečková se nám asi určitě zamilovala!

A víte, jak se to pozná? No furt je duchem někde jinde, asi už se těší na tábor na instruktory 😊.

◆ Ríša z 2.A nám opatrně okukuje Alžbětku ze 4.A.

Tip: Aby ti nevyvpadly oči z důlků.

◆ Zjistili jsme, že se David ze 7. třídy zajímá o dívky a s maximální radostí poslouchá jejich problémy.

Rada pro Davida: Poučil ses?

◆ Lukáš krade z pánských toaletek toaletní papír. Čím to asi bude?

◆ Pát'a, Zuzka a Elis z 6.A se v hodinách pracovních činností stále něčemu hihňají.

Tip: Holky asi každé úterý ráno snídají vtípnou kaši. Nebo ne?

◆ Načapali jsme Janu s Lumírem, jak provozují vzájemnou výměnu slin.

No teda fuj, fuj a stokrát ještě fuj.

◆ Malý Kuba má velice nemravné choutky.

Vzkaz: No, brácho Davide, co ho to učíš! 😞

◆ Boris má tak dlouhé vlasy, že by si je mohl česat do ohonu 😊

Tip: Stále nechápeme, jak se někomu můžou líbit, nech se ostříhat třeba na punk, co ty na to?

◆ No víc drbů už v zásuvce nemáme, tak zas někdy ahoj...

Anonymka

Anketa:

Vzhledem k tomu, že jsme neměli čas obcházet celou školu, tak jsme jen obešli počítačovou učebnu a zeptali se našich redaktorů na tuto otázku: „Co vás baví na našich DUŠANECH?“

Páťa: No asi vtip.

Plecháč: No drby.

Týpek: Vtipy, Drby a trapasy.

Deli: Trapasy, Drby, Kdo to ví, Sušenky v kosmu a Pruhovaný Dudu.

Terýk: Drby.

George: Nevím, asi nic.

Tuleň: Drby - ale teď je to o ničem když to píšou šestáci a spol.

Šmoulinka: No mě baví všechno, hlavně když se pobavím. Baví mě taky Sušenky v kosmu a samozřejmě Dudu.

Tygřík: HHHHmmm, Trapasy.

Denouš: Bavily mě drby, občas i Vše-ználek a i když je něco zajímavého.

Dandy: Horoskopy a Drby

Lasice: Nejvíc mě baví své články.

Paní uč.: Nejvíce se mi líbí příspěvky od samotných žáků a kresby Denisy.

Pan uč.: Vždy mě potěší všechno, co vymyslí sami redaktoři.

Tak tot' vše z naší ankety.

Dandy, Šmoulinka

Co vy na to?

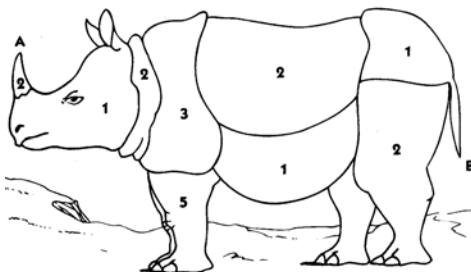
Své vyjádření „Co Vás baví na Dušanech“ vhod'te do naší schránky ve vestibulu školy.

Lámej si hlavu

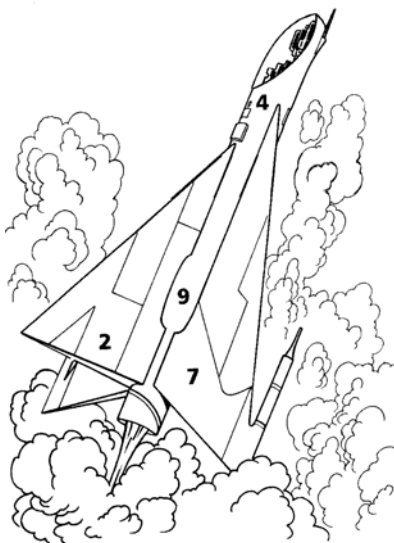
Hlavolam č. 1:

Začni u A a postupuj směrem k B přes různé části těla nosorožce. Jednotlivé části obsahují čísla, která musíš postupně přičítat. Jakého nejnižšího celkového součtu můžeš dosáhnout?

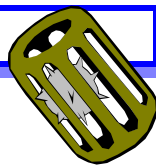

Hlavolam č. 2 - Raketa

Tuto raketu odpálí číslo 110. Sečti čísla, která se na ni nacházejí, a výsledek vynásob číselm 2, 3, 4, 5, 6, nebo 7. Které číslo musíš použít, aby se raketa dala do pohybu?

Osmisměrka

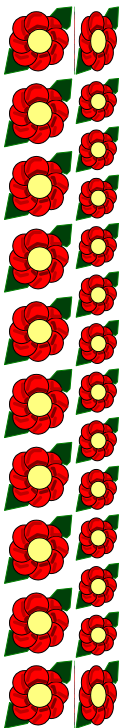
Známka, vydaná v edici Krásy naší vlasti, zobrazuje barokní zámek ve Valticích a znak UNESCO. Koncem 14. století získaly Valtice a valtický hrad ...

(Tajenka). V 15. století přebudovali hrad v gotickém slohu a v 16. století přestavěli hrad na renesanční zámek. Celý komplex byl dokončen kolem roku 1790. Další drobnější úpravy sice probíhaly až do současnosti, ale vzhled již podstatně nezměnily.

AJA, ASPIRANT, CEJN, DIV, DORUČOVATEL, DROBNOST, HOUPAČKA, HUSTILKA, IND, KANCELÁŘ, KULE, NÁDENÍK, NÁJEMNÍK, NEZNALOST, OBRANA, OSA, OZÓN, PEKAŘ, PRIMÁŘ, PRINCEZNA, RASISMUS, RUBL, SATELIT, SDRUŽENÍ, SŇATEK, SPRÁVKÁRNA, STATKÁŘ, STÍNIDLO, STŘELNICE, SVAL, TELEGRAFISTA, TEST, TICHŮ, TRESTÍ, UMĚLKYNĚ, VYHLÍDKA.

D A S P I R A N T L H Ř U A S O I K
O N A T S E T I C H O T M A D T C H Í V
R R K N Ň T L S U S Ě T R K Ř N Y P
U Á L D A E Í P O L B U R Á E H K R
Č K I E T R A N K L Ž N M D L P A I
O V T A E Č B Y I E A I Á Í N S N N
V Á S Š K O N O N D R N D Ť I D C C
A R U A R Ě Z Í T P L K Z S C E E E
T P H D J Ó N A O V A O M E E J L Z
E S K Í N M E J Á N V U É R N U Á N
L T E L E G R A F I S T A T K Á Ř A

Výhercem osmisměrky z minulého čísla se stává **Markéta Neubauerová ze 6. A.**
Správná odpověď: ... severské tundře

Tipy na prázdniny

Zdarec všichni, co stejně jako já zbožňujete prázdniny a sluníčko! Tak co, už víte, co o prázdninách budete dělat? No já vím jenom kam pojedou na dovolenou, a to jenom na týden, takže mám celý zbytek prázdnin co dělat. A co vy? Jste na tom podobně? Pokud ano, tak si na 100% přečtěte tyhle super tipy na prázdniny. Tak tady je máte!

Pokud jste znudění týpci, tak můžete třeba:

- ◆ Ukazovat své „velké“ svaly u bazénu.
- ◆ Hrát v plavkách volejbal.
- ◆ Najít si holku a dělat s ní různé věci (ale žádné nemravnosti ☺).
- ◆ Cvičit u moře na pláži.

Pokud jste nějaká znuděná roštěnka:

- ◆ Válet se na pláži nebo na dece a opékat se.
- ◆ Nakupovat svůdné plavečky a hadříky.
- ◆ Viset hodiny na telefonu a kecat s kámoškama.
- ◆ Pořádat pařby!!! ☺☺☺

Tak si to užijte a hezky se bavte!!!

Pápápápápápá

Deli a Lionka

Pozvání na rozloučení s 8. ročníkem Dušanových zápisů

Program:

Vyhodnocení soutěží

Vylosování výherních čísel

Soutěž Ichi a Screachi Show

Ve čtvrtek 29. června 2006 - po vystoupení 9. třídy

Takže, tohleto je poslední číslo v tomto školním roce a i s ním konec některých redaktorů tohoto časopisu. Mezi těmi slavnými, kteří tomu věnovali svůj osobní čas, jsou nejdéle působící Deniska Materová, která k sobě přitáhla i Elišku Tylečkovou a ty dvě pak společně přinutily i Kláru Hranickou. Ti, kteří tomu věnovali méně času, byli Lukáš Kříž, Honza Vojník a Kuba Čulák. S těmi všemi se musíme tento rok rozloučit. Za vše jim děkujeme a do dalších let jim přejeme mnoho úspěchů, spokojených let, štěstí a hlavně pevné zdraví.

Loučíme se s vámi. A kdybyste si náhodou nevšimli, tak jsme psali děkování sami sobě. Inspiraci jsme chytili z místního rozhlasu. Děkuji za pozornost.

Lasice, Denouš, Bilbórd...

Redakční rada spolu s naším vedením se připojuje a děkuje všem zkušeným odcházejícím redaktorům za jejich pilnou a vtipnou práci. Vidali jsme se každý pátek a věřte, že nám budete chybět. Přijďte se na nás podívat, rádi vás uvidíme.

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy. Uzávěrka 26. 6. 2006.